

U g e s k r i f t

for

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 35.

Lørdagen den 27de August 1859.

3^{die} Marg.

Indhold.

Udftgt over det afholdte 5te almindelige Landmandsmøde i Throndhjem fra 1ste til 5te Juli 1859. — Det bedste Jordbrug. — Inden- og udenlandske Efterretninger.

Udftgt over det afholdte 5te almindelige Landmandsmøde i Throndhjem fra 1ste til 5te Juli 1859.

(Fortsættelse fra No. 34).

Hr. Statsagronom Christensen dirigerede det andet Spørgsmaal: „Under hvilke Forholde kan Seterbruget anbefales, og ved hvilke Midler kan dets Udbytte forøges.“

Spørgsmaalets tvende Dele falder saa temmelig sammen; thi naar Betingelserne for et Seterbrugs Trivsel er angivet, er ogsaa Midlerne til et forøget Udbytte paa vejet.

Som Regler opstilles:

At Dyrene hele Aaret igennem holdes i kraftig Stand; thi Udbyttet om Sommeren er betinget af at Dyrene straks kan levere Afrot af Seterhavnen. Er Dyrene i daarlig Stand, gaar den største Del af Sommeren med til at reparere det daarlige Vinterstel.

At Seterhavnen maa svare til Dyrforten og Racen. Saaledes passe jo snævre Væder til Faar og ikke til Kjør; og atter vil et stort Race have længere Gæs end et lille.

At der ikke slippes for meget Fe paa Væderne, saa der bliver setrangt, og er det nu en almindelig Anse, at Fjeldvæderne besettes med for meget Fe.

At Afstanden mellem Seterstuen og Væderne ikke maa være for vid; thi Afrotten mindskes ved en lang Ud- og Inddrivning.

At Lennet maa være frit for Fare; thi forulykkes et Størfe i Stup og Trænginger, er det ofte umuligt at faa nytet Kjøb og et saadant Uheld gjør svært Skaar i Nettoindtegten.

At Seterhusene ere i god Stand, saa de give tilstrækkeligt Ly, og samtidigt ikke kostbare at opføre eller reparere. Ofte maa jo Virke transporteres langvejs fra, og da maa denne Beregning ikke lades ude af Betragtning.

At Gjødselen kan transporteres om Vinteren til Hjemgaarden. Derved vindes jo den kraftigste

Gjødsel; thi Gjødselen, som falder Vinteren igennem, er mager i Forhold til Foderets Knapthed.

Dirigenten havde i Anledning af Spørgsmaalet tilskrevet en hel Del Landmænd for at kunne forelægge Landmandsforsamlingen Resultater fra Landets forskellige Egne. I de indløbne Svar var der gjerne opgivet den omtrentlige Brutto af Seterstellet; derimod var det ladet ude af Betragtning, hvad Vinterstellet havde kostet og indbragt (og paa dette sidste beror jo væsentligt Sommerindtegten) saa at de fremlagte Dpgaver ikke maatte forstaaes som hele Regler.

Enkelte havde fundet, at Seterbruget svarte Regning; den overveienende Del derimod det modsatte. En enkelt Mand havde erholdt 11 Spd. 32 s Brutto, og deraf igjen 9 Spd. 15 s Netto af hver Ko og Kreaturerne i godt Hold paa sin Seter, der laa hele 12 Mile fra Gaarden. En anden havde prøvet paa hvad Forskjel der var mellem at sende egen Budeige, og at leie bort sine Kjør paa Seteren. Det sidste havde svaret bedst Regning. Som muligt den bedste Maade at forøge Husbondens og Tjenernes Lørd paa omtaltes, at give Budeigen alene Procenter af Afrotten i Stedet for fast Løn, og havde et Par Mænd forsøgt dette med tilfredsstillende Resultat.

Forresten nevntes med Beklagelse det fortsatte daarlige Kreaturstel, hvoraf eksempelvis kan udpeges Tilstanden i Nord- og Søndfjord, hvor Paasetningen om Høsten er stor, Sultefodringen almindelig, hvoraf Følgen er bleven, at ofte hele Besætninger ikke tager sig med Kals. Om Baaeren afgreßer Storfæet Indmarken, og Kalvene bliver hele Sommeren igennem gaaende i Slaatterne og Agrene. Om Vinteren indstænges Dyrene i mørke Huse uden mindste Lys, og dog give Seterne under disse kummerlige Forholde saa meget af sig, at Bedriften lagt i kyndige Hænder maatte svare god Regning.

Schweizerne ere Mestere i Kvegstellet, og enhver Bygd bør se til at faa dem anbragte som Lærere. Hvor disse Folk har overtaget Forpægtninger af Kostaalde, har de givet Tieren i aarlig Leie fra 25 Spd. til 38 Spd. pr. Ko. Til det Søndenfeldste er i det sidste Aar til stor Nytte for Bygderne bleven indforstrevet 50 Schweizer, og det fgl. Selskab for Norges Del opfordrer særlig ogsaa det Nordenfeldste til at benytte sig af den Bistand og Pengeunderstøttelse, Selskabet i dette Diemed tilbyder.

Der gjordes under Dagsmødet opmærksom paa, at Drensrør, som falder temmelig kostbare hos os, nu kunne erholdes fra England. Nor, 15 Tommer lange, 1½ Tomme i Lysningen, kostede 3 Spd. 3 Ort pr. Tussind, frit ombord, fra Alcoa. Fra Newcastle sagdes det udrykkeligt, at det ikke lønede sig at tage dem.

Fiskeguano a 2½ Spd. pr. Centner frembo- des af det norske Guano-Selskab.

Hr. Landbrugsbestyrer Norstrøm fra Hebe- marken dirigerede Spørgsmaalet:

„Hvilke Erfaringer har man gjort med Hen- syn til det Jordelaglige ved Jordens dybere Be- arbejdning.“

Hermed sigtedes til Jordens Bearbejdning dybere end Madsjorden. — Dyb Ploining er an- erkjendt for at skaffe forøget Afgrøde, derfor maa vel den uafsladte grunde Bearbejdning, som frem- deles benyttes i vort Land, have vigtige Aarsager. At 5—6 Tommers Arbejde er lettere end det dob- belte Antal, er allerede en antagelig og sand Grund; men som Afstrekker for dyb Bearbejdning kan ogsaa nevnes, at man er sikker paa første Gang at faa en Masse Ugres op i Dagen, og naar dette tilmed bestaar af den vaelende og haardnak- kede Hestehov eller den mindre fordervelige Preste- faal, saa betænker man sig paa at gjentage For- søget. Men da den dybe Bearbejdning useilbart i et længere Tidsrum giver større og vægtigere Af- grøder, saa bør den foretages paa al Slags Jord, selv paa Sandjord med Sand til Undergrund. Grindres maa det her, at der gives to Slags dyb Bearbejdning, hvorimellem der skarpt maa skjelnes. Den ene bestaar i at Undergrunden oprispes med en Risselplog, som gaar lige i Juren paa Jordplojen, men hvorved Undergrunden ikke forroffes i Leiet. Den anden bestaar i, at Undergrunden formelig ved dyb Ploining opblandes med Madsjorden for at berige denne. Undergrundens Bestaafenhed afgjør, hvilken Fremgangsmaade der skal velges; men for begge gælder som Regel, at Jorden først maa brenes (forsynes med luftede Rønder). Den dybe Bearbejdning maa fremdeles ske paatvers af disse Rønder, ellers virker den ikke fuldstændigt, samt tilmed foretages om Høsten. For Jordfor- terne gælder, at de efter deres større eller min- dre Fasthed fordre een eller flere dybe Bearbej- dninger i Omlobet. Naar Undergrunden er løs Sand, bearbejdes saaledes Undergrunden kun een Gang i Omlobet.

Ved Dyrkningen af dyb Myr var man enig i den gamle Regel, at den først bør godt, naar den løse Jord er bleven fastnet ved paaført Sand, men om dette burde ske i Forbindelse med, eller før eller efter den dybe Bearbejdelse, derom lod det til man ingen Erfaring havde. Dirigenten oplyste — om erindres ret — at han foretrak den første Bearbejdning dyb, for derved ogsaa at faa tilstrekkelig Stof til at brende Aste af; senere burde Myren bearbejdes grundt, for at faa den til at sætte sig, og i denne Forbindelse anvendes da paa- hjorte fremmede Stoffer, som Sand etc.

Hestehovens Udryddelse var under Diskussio- nen et Spørgsmaal, hvortil man flere Gange kom

tilbage. Som bekjendt kaster dette Ugres sit Gro om Baaren. Derfor maa det om muligt udryd- des før Grokastningen om Baaren eller bedst Hø- sten eller Sommeren forud. Plantens Rødder er det første Aar smaa. Jo før man tager fat paa den, des lettere er den at udrydde. Men hvor Hestehoven har taget Dverhaand, kændte Di- rigerenten intet andet Middel mod den, end at brække Jorden et helt Aar, maaste to, formelig mishandle Jorden under Brakken og bringe Rødderne op i Dagen, at de kunne tørre bort.

Som Resultat fremkom, at Erfaringerne for dyb Bearbejdning ere gunstige. Dette stadfæstes ogsaa deraf, at Jorden efter det første Opbrud paa 18 Tommer giver rige og staaende Afgrøder; men naar den senere uafsladelig kun brydes paa 6 Tommer, saa fremkommer, om den end gjøds- les, slakt Korn og Liggelsed.

(Fortsættelse).

Det bedste Jordbrug.

(Slutning fra No. 34.)

„Lad nu det saa være,“ sagde Stark, „men Høpriserne og Høvedien har Du ansat for høit. I gode Aar kan man kjøbe Hø paa Torvet for den Pris, og Bonden kan alligevel finde sin For- del ved at føre det den lange Vej.“

„Ja, desværre,“ sagde Thord; „Bonden er som oftest altfor uvittig til at forslaa, hvorledes han ved at bruge op Joberet kan skaffe sig en stor Binding og han tænker ikke paa, hvad den Gjøds- sel er værd, som han sælger saa tankeløst. Men jeg har ventet mig denne Indvending, og er rede til at gjendrive den. Hor nu!“

Efter Pabst giver en Ko, som mælker 300 Dage om Aaret, i Middeltal 20 a 24 Potter Mælk af 100 Pd. Hø. Den gennemsnitlige Af- kastning af 100 Pd. Hø bliver saaledes 22 Pot- ter Mælk, og med dette Middeltal stiller Regnin- gen sig da saaledes:

1000 Pd. Hø giver 220 Potter Mælk, og denne vil jeg her blot regne efter 2 ½ Potten. Det udgjør saaledes 3 Spd. 80 ½.

Man faar desuden, — og det er lavt regnet — af dette Hø 5 Skpd. Gjødsel, som producere 0,2 Tonde (= 6,4 Fjerdingkar) Rug a 3 Spd. Tonden = — 72 —

Summa 4 Spd. 32 ½.

Disse 1000 Pd Hø sælges ofte for 3 Spd. 30 ½ eller 1 Spd. pr. Skpd., men fra denne ube- tydkelige Sum maa trækkes Omkostninger ved Fjøs- selen til Byen og Tabet af Trædyrenes Gjøds- sel paa Rejsen, da det føres tillands. Er det at undres over, at et slikt Jordbrug svækkes eller gaar aldeles tilgrunde?”

„Men 2 ½ for Potten af Mælk er for høit regnet paa Landet, hvor man ikke har nogen By

i Nærheden," sagde Svend Steensgaard; „her i Trakten betales blot 1½ f Potten.

„Jeg ved det," svarede Thord, „men den, som sælger Melk til den Pris, er ingen god Husholder. Laver man Smør og Ost af Melken, er 2 f det Mindste, man faar for Potten. Hvad mener Du, min kjære Klingberg, om det?"

„Jeg siger, at 3 f er det Mindste, jeg faar for Potten af den Melk, hvoraf jeg kjærner og yster. Det er en dem, som faa endg langt Mere."

„Det er en Omstændighed, vi ikke maa lade ud af Betragtning," sagde Thord. „Vil man have megen og fed Melk, maa man ikke have flere Kreaturer, end at man kan føde den udmærket godt. Man kan nok faa en oget Melkemængde, om man end fodrer svagt, naar man bare giver Kreaturerne brav megen Drifte, men hvad hjælper det, naar den Melk, man faar, er saa tynd, at den af 100 Potter ikke giver mere end 5 a 6 Pd. Smør, medens den burde give 7 a 8 Pd., og de 80 Potter, som mindst blive tilbage, efterat den er skummet, kun give 10 Pd. Ost, medens man burde faa 14 a 16? Kraftig Fodring giver fed Melk og rig Binding af Smør og Ost. Men hertil medvirker baade Dyrenes Slag og Foderets ovenomtalte Sammensætning."

„Jeg haaber imidlertid at have vist, at min Udregning snarere er ansat for lavt end for højt; men, for at hæve enhver Tvivl i saa Henseende, vil jeg anfore en Beregning fra et vel passet Meteri, som jeg besøgte paa min Reise:

100 Potter fød Melk give ved	
Rjærning 8 Pd. Smør a	
15 f	1 Sp.
De 80 Potter skummet Melk,	
som blive tilbage, give 16	
Pd. Ost af udmærket God-	
hed a 7½ f	1 —
Ballen	= — 12 f .
Summa	2 Spd. 12 f .

hvilket udgjor omtrent 3½ f for Potten af Melk. Jeg indrømmer, at dette er en høj og ganske sjelden Binding af Smør og Ost; men om vi kun regne 7 Pd. Smør og 14 Pd. Ost af 100 Potter Melk, betales den dog med over 2 f Potten."

„Vi regnede nylig, at 100 Pd. Hø give 22 Potter Melk. Disse 100 Potter frembringes saaledes af 450 Pd. eller omtrent 1½ Stpd. Hø, og Høets Værdi bliver da noget over 1 Spd. 40 f for Skp. det, uden at regne Gjødselen. Det kan saaledes ikke indvendes Noget imod, at jeg har ansat Høværdien til ikke fuldt Tresserdedele heraf eller 1 Spd."

Thords Mening om det moralske holdbare i Brændevinsbrændingen se vi ogsaa af følgende Samtale at være forandret.

Under vor Samtale kom vi ogsaa ind paa Menneskets høiere aandelige Dannelselse, Kunst, Videnskab og Religion, og jeg mærkede snart, at min Engelskmand var ligesaa hjemme i dette, som i Jordbruget, og at han i Ordets sande Betydning var en Kristen.

„En Aften kom Talen paa Brændevinsbræn-

dingen, og jeg fortalte ham om al den Ugrette i vor Lovgivning, som er fremkaldt i vort Land ved, at man har sammenblandet den moralske og økonomiske Side af denne Næringsvei. Jeg ytrede ogsaa, at jeg aldrig kunde gaa ind paa at sætte en Flet paa hver dens Navn, som tilsvirkede Brændevin, og at det var ligesaa uretfærdigt at give Brændevinsbrænderen Skylden for Misbruget af hans Vare som at sige, at en Vaabensmed bar Skylden for de Mord, der muligvis kunde begaaes med de Vaaben, han havde forfærdiget."

„Ja," svarede han, „fra det Synspunkt betragtet eller saalænge man alene ser igjennem Forstandens Glasøine, er det rigtigt."

„Findes der da noget andet eller høiere Synspunkt end Forstandens?" spurgte jeg.

„Ja, der findes et endnu høiere, og det er Kjærlighedens! Det, som er i Strid med Kjærligheden til vor Broder, det maa være eller synes saa fornuftigt, som man vil, er ikke ret eller idetmindste ikke godt. Tænk paa, hvad Bibelen siger i dette Punkt!"

„Ja, men jeg forstaar ikke, hvorledes det kan passe her, eller hvorledes Bibelen løser Spørgsmaalet om Brændevinsbrændingen."

„Den løser dog alle moralske Spørgsmaal, og det er jo kun om den moralske eller sædelige Side af Sagen vi her tale. Husker De ikke Uenigheden i den første kristne Forsamling om, hvad der var tilladt at spise og hvad ikke?"

„Jo vist, men jeg indser ikke, hvordan det kan passe paa dette Tilfælde."

„Det er ganske simpelt. Paulus siger*) „at En tror, at man maa æde Allehaande," og at han (Paulus) for sin Del ikke anser Noget for at være i sig selv vanhelligt, „men dersom din Broder bedroves for din Mads Skyld, saa omgaaes Du ikke mere efter Kjærlighed." Ligeledes heder det om, hvad der var ofret til Afguderne: „Men Mad gjør os ikke behagelig for Gud; thi hverken blive vi bedre, om vi æde, ei heller ringere om vi ikke æde. Men ser til, at denne Eders Frihed ikke maasse bliver de Skrobeltige til Anstød. Thi dersom Noget ser dig, som haver Kundskab, sidde tilbords i Afgudens Hus, opmuntres da ikke dens Samvittighed, som er skrobeltig til at æde Afguds-Ofter? — Derfor, om Mad forarger min Broder, vil jeg til evig Tid ikke æde Kjød, at jeg ikke skal forarge min Broder. — Alt er tilladt, men ikke Alt gavner."

„Saadan er det ogsaa med Brændevinsbrændingen. Ingen kan godtgjøre, at det er noget Umoralsk i selve Tilvirkningen, og det er ufærligt og haardt at fordomme Noget, fordi han driver paa den; men i dette Land har det almindelige Tænkset for det kraftige Lovgivningsforegjaerd imod Brændevinsbrændingen og ogsaa med Nette eller Urette udtalt sig imod dem, der tilvirke det til Salg. Var jeg Jordbruger her i Landet, skulde vel ikke uforsigtigt Dadel eller Fornærmelser hindre mig i at brænde Brændevin, saafremt jeg fandt det fordelagtigt, men jeg lagde dog sande-

*) Rom. 14, 15. I. Cor. 8, 8—13.

lig ned mit Brænderi for ikke at forarge min Broder. — Svar mig ikke nu," vedblev han, da han saa, at jeg vilde indvynde Noget, „tænk over Tingen og svar mig siden."

"Jeg lovede ham det og gik ud for uforstyrret at kunne tænke paa, hvad han havde sagt. Det vandt mig i Hu, at baade min Moder, den gamle brave Mathias og du min kjære Stark, havde været utilfredse med min Brændevinsbrænding og at jeg selv havde havt visse Tvivl fra det Dieblif, jeg havde hørt, at den gav Anledning til Ulykke, endda det var mod min Billie og Hensigt. Kort sagt, jeg fandt, at Manden havde Ret og sagde ham det rent ud, da vi senere traf sammen. Og Enden paa det Hele blev, at jeg nu holder op at brænde, enten jeg vinder eller taber derved; vel ved jeg, at jeg paa denne Vis vil vinde med Tiden, men saa er ogsaa denne Forandring forbundet med Udgifter og Forstud i Begyndelsen, som ikke strax eller umiddelbart betale sig. Jeg maa begynde paa at ayle andre Rodfrugter, som jeg ikke ret forstaar mig paa Behandlingen af, og jeg har derfor søgt at samle alle de Underretninger jeg kunde komme over, og har i saa Henseende lært Meget paa min Reise. Jeg maa skaffe mig flere og bedre Kreaturer samt bygge mig et nyt Hjør, og naar alt det er gjort, staar enda igjen alt, hvad jeg maa gjøre for Melkestellet og Budrotsværket. Men alligevel er det mit faste Forsæt at tage fat paa Sagen, fordi jeg holder den for god og rigtig!"

Det høiere Jordbrugs ti Hovedpunkter.

"Jeg vil nu omtale de Midler, ved hvilke man kan vinde et saa herligt Endemaal, idet jeg udtaler som min faste Mening, at det første Bilskaar for Fremgang i dette som i de fleste andre mennekelige Foretagender er Kundskab saavel videnskabelig som praktisk. Det er ikke min Mening, at hver Jordbruger skal være en hel Professor i Naturvidenskaberne, men at han baade bør og kan tilegne sig deres Udbytte. Den, som ikke arbejder Jorden med sine Arme, maa arbejde med sit Hoved; det er svære Tider for Labfanternes for saa talrige Skare.

De Midler, ved hvilke det i de sidste Aar paa mange Steeder er lykkedes at øge Bindingen af Jorden i en næsten utrolig Grad og siden med langt større Fordel at bruge dens Grøde, ere hovedsagelig følgende:

1. Udveiting af Grunden (hvilket man med et fremmed og unort Drd har kaldt Draining, Grunddigning). Herved mener jeg ikke den sædvanlige ufuldbomne Vetting af Jordkorpen alene, under hvilken Agerens Grund ofte er en eneste Vandbeholder, men Udveiting af selve Grunden, hvorved ogsaa Jordkorpen bliver tør. Dette sker ved lukkede Rønder, som ligge omtrent 3 til 4 Fod dybt, samt ved et mindre Antal store aabne Rønder, i hvilke de lukkede udtømme sit Vand. Virkningen af dette Arbejde til Jordens Forbedring er saa stor, at Mange finde den næsten utrolig.

2. Tvebrydning. Det vil sige, at man med

dertil indrettet Redskab skal vælte op Undergrunden, som ligger under Madjorden; men man maa først have foretaget Udveiting, da Grundploiningen ellers mere skader end gavner. Herved saa de dyrkede Væxters Rodder Vællighed til at trænge ned til en stor Dybde og derfra hente Fugtighed og Næring. Det strængeste Torke kan i Almindelighed ikke skade Kornet, som vorer paa en Ager, man har behandlet paa denne Maade, og paa den anden Side er det ogsaa frit Aflob for alt overflødig Vand.

3. Kalkning og Mergling er et Forforbedringsmiddel, som er af den største Vigtighed paa al Jord, som ikke af Naturen er forsynet med tilstrækkelig Kalk. Det er en Ulykke for Sverige, at Misbrugen af dette fortræffelige Middel har svækket Troen paa det, og det saameget mere, som Kalken netop paa grantholdig Jord viser den allerfortrinligste Virkning.

4. Rig Gjødning og god Behandling af Gjødningen. I intet Tilfælde fæller man saameget som i dette. Ofte tabes Halvdelen af Gjødningen ved dens Brænding eller Gjæring under ufordelagtige Omstændigheder, og den flydende Gjødning eller Løden lader man sædvanlig rinde bort, og om dens Værdi kan man slutte af, at det i Hol-land betales 10 Spd. om Aaret for Urinen af en Ko. Der, hvor man samler Spildingen, lader man den gjære uden Tilfætning, og derved gaar dens vigtigste Bestanddele f. Ex. Ammoniakken bort i Luftform. En forbedret Husboldning alene i dette Stykke vilde betydelig øge Bindingen ved et Jordbrug.

Hertil hører Anlæg af Komposter og anden Blandingsgjødning, hvorved Gjødningens Mængde og Værdi vorer.

Hertil hører ogsaa Brugen af Guano, Hornaffald, Benmel, Aske og en Mængde forskellige Slags Kasterier, som man nu med en utrolig Tankeløshed kaster bort. Særlig mange Jordbrugere i England ere blevne rige ved at kjøbe Guano og andre Gødselforter.

5. Engvandning. Denne Jordforbedring, som giver Landbruget stor Indtægt og øget Kraft, er i Almindelighed forsømt, fornemlig paa Grund af en urigtig Forestilling om den hele Sag og Maaden for dens Udførelse samt om de Udlæg, den fordrer. Den er hverken saa vanskelig eller saa dyr, som Mange tænke sig den.

6. Dyrkningen af Rodfrugter. At den til- ligemed Avlingen af Græs er Fædriftens og fol- gelig hele det forbedrede Jordbrugs hovedsagelige Grundvold, er allerede ofte blevet sagt; men det er ogsaa klart, at Jorden først og fremst maa gjøres stiftet til at give rigt Udbytte saavel af disse som af andre dyrkede Væxter, og det kan ikke ske i nogen høiere Grad end ved Udveiting, Tvebrydning, Kalkning og Gjødning. Men Dyrkningen af Rodfrugter fordrer meget Arbejde og dens Udstrækning beror i høj Grad paa at man kan spare Arbejde, hvilket igjen i Jordbruget som i andre Næringsveje sker ved

7. Brugen af Maskiner, som vinder større og større Indpas. I Rodfrugtavlingens Be-

gøndelse eller Barndom udføres alt Arbejdet med Haandkraft, og det blev derfor meget dyrt, men nu har man Maskiner, ikke alene til at udsaa Frøet, men ogsaa til at vande, gjødsle, luge eller rense, hyppe og udtynde Rodfrugterne. Vil man avle Rodfrugter i det Store, er det af den høieste Vigtighed at bruge disse Hjælpemidler.

Men ogsaa Græs og Korn udsaaes med Maskiner, og de sidste Tidens Erfaring har ogsaa i vort Land godtgjort de store Fordele, Maskinsaaaning har fremfor Haandsaaaning, ikke alene ved Spartingen af Udsæd, men endnu mere ved den større Grode man skaffer sig ved, at Udsæden fordeles jævnt og myldes ned til en ligelig, let bestemmelig og passende Dybde, samt ved den Leilighed til Rensning med Maskiner, som Radsaaningen skaffer. Man har ogsaa Maskiner til at skjære, træste og rense Kornet, veite Algeten, skjære Halmen og halve Rodfrugterne osv. Kort sagt, Arbejdet ved Jordbruget spares mere og mere, idet det tillige udføres paa en mere fuldkommen Maade og Indtægterne vore baade ved den mindste Arbejdsudgift og den rigere Høst.

8. Foderets Sammensætning og Tillavning. Men det høiere Jordbrug udmærker sig ikke blot ved den store Mængde af Foder, men ogsaa ved den vel beregnede Sammensætning deraf. Videnskaben har nemlig lært Jordbrugeren paa den ene Side at kjende de Stoffer, Kreaturene behøve til sit Underhold og for at skaffe Binding, og paa den anden Side Bestanddelene af hvert enkelt Foderslag, som han avler paa sine Marker. Der-ved kan han sammensætte Kreaturenes Foder saa, at han opnaar, hvad han tilsigtede. Et Exempel er nok for at vise Vigtigheden af dette. To Engelsmænd, som havde fundet, at naar Sauber gjødes med Turnips (Røper og Raalrødder), var det sædvanlige Forhold, at 120 Skjæpper Røper gjøde 10 Sauber i 16 Uger med en øget Vægt af 1 Epd. Talg og Kjøb paa Stykket, begyndte paa at give hver Saud foruden Røperne en Vægl Korn og $\frac{1}{2}$ Pd. Linfrøager. De fandt da, at de med denne Tillætning kunde med 180 Skjæpper Turnips gjøde 60 Sauber i 10 Uger med en øget Vægt af 32—34 Pd. Talg og Kjøb paa Stykket. Udregningen af den ulige Fordel bliver da denne:

I første Fald: 120 Skjæpper Turnips give 10 Epd. Kjøb og Talg a 1 Epd. 30 $\text{f} = 12\frac{1}{2}$ Epd. Her betales altsaa en Skjæppe Turnips med $12\frac{1}{2}$ f .

I andet Fald: 180 Skjæpper Turnips give 120 Epd. Kjøb og Talg a 1 Epd. 30 $\text{f} = 150$ Epd., og derfra fragaar for Korn og Linfrøager 35 Epd. Der bliver igjen 115 Epd. Her betales en Skjæppe Turnips med over 3 Dri.

Sætter man Bindingen paa 5 Maal Jord til 180 Skjæpper, betales den i første Tilfælde med ikke fuldt 19 Epd., men i det sidste med 108 Epd. Dette viser forøvrigt:

1. At den engelske Maade at lade Turnipsen afbeite paa Stedet uden tillige at give Dyrene et kraftigt Bisfoder ikke duer. Den opgives ogsaa mere og mere i England.

2. At jeg ikke har anslaaet Bindingen af vel anvendte Rodfrugter for høit ved at sætte den til 68 Epd. paa 5 Maal Jord.

3. At den samme Høst, naar den bruges vel, kan give 6 Gange saa stor Indtægt, som naar den bruges ilde.

Hvad her er sagt, vedrører dog endnu blot Sammensætningen af Foderet, som bør indrettes saaledes, at Forholdet af de særskilte Stoffer (Stivelse eller Sukker — Fedt eller Olie — samt Lim eller Eggehvide), Foderet indeholder, er lige med, hvad der findes i godt Græs, det være sig friskt eller forvandlet til Hø, hvilket udgjør Dyrrets naturlige Føde. Men vi kunne ikke have friskt Græs om Vinteren, og det tørrede Hø opløses eller meltes ikke saa let i Dyrrets Mave som det friske Græs; naar Korn gives helt, bortgaar det let umeltet, og naar Rodfrugterne gives raa i større Mængde, blive de let mindre sunde. Alt dette hjælper man paa ved Foderslagernes Tillavning, i Almindelighed ved Kogning og billigt ved Dampkogning, som faar større og større Indgang i vel drevne Jordbrug. Det samme Foder, som uden Tillavning ikke kunde række til for mere end 20 Kreaturer, kan ved at laves til blive tilstrækkelig for 25 til 30 Kreaturer.

9. Racer og Dyrslag. Det er en velkjendt Erfaring, at af 2 lige store Kreaturer, som faa samme Mængde Foder af samme Slags, kan det ene give lige til dobbelt saa stor Binding som det andet. Bisse Slag af Hornkvæget forvandle Foderet til Mælk, andre sætte det af i Kjøb og Fedt osv. Heraf ser man den store Vigtighed af at vælge gode Racer samt gode Kreaturer af Slaget, thi den større eller mindre Binding, kan man faa af en vis Fodermængde, beror for en stor Del paa Valget af disse.

10. Grødens Behandling og Forædling. Det gjælder om al Slags Grøde, at den maa behandles vel, om den skal faa let Affætning til gode Priser. Bisse Frembringelser f. Ex. Mælk, kunne ikke sælges, hvis Eiendommen ligger langt fra en By, uden at maatte foræbles. Men Enhver ved, at godt Smør og god Ost betales 50 til 100 Procent høiere end daarlige Varer af samme Slags, ligesom at man ved Feil i Kjøring eller Isting af den samme Mælk kan faa ikke blot mindre Smør og Ost, men ogsaa Varer af en mindre Godhed. Det Tab eller den Fordel, man ofte faar ved Behandling eller Forædling, kan udgjøre 50 til 100 Procent eller derover. Da Jordbrugeren Arbejde er at opale og bruge Væxter og Kreaturer paa en nyttig Maade, staar hans Gjerning i den noieste Forbindelse med hele den levende Natur. De sidste Tidens store Fremstridt i Naturvidensskaberne, i Særdeleshed Chemi og Physik har udøvet en stor Indflydelse paa Jordbruget og aabnet det en ny Bane. Det er Kundskaben om disse Vaaben, hvilke han har i sin Haand, som gjør, at Jordbrugeren med Haab og Fortrosthed gaar en uvis Fremtid imøde. Den farligste af hans Fiender, Uvidenheden, svinder mere og mere, og om 50 Aar vil det klinge som et Eventyr, at det har været en Tid, da

da man med Held kunde forsvare den Sætning, at Jordbrugets Tilværelse hvilede paa — Brønde- vinstjebelen! Ikke i noget af de Lande, hvor Jordbruget har naaet en højere Fuldkommenhed, har dets Fremgang flydt af denne Kilde, og jeg vil slutte min maasse allerede altfor lange Tale med disse Ord af en udmærket engelsk Jordbruger:

„Den ærefulde Forandring i Englands Jordbrug fra den bedroveligste Ufrugbarhed til den højeste Værtfylde er hovedsagelig tilveiebragt ved Indførelsen af Rodfrugtavlningen, som i Sandhed staar i den nærmeste Sammenhæng med alle Jordbebringere i Jordbruget og hele dets Udvikling til højere Fuldkommenhed.“

J u d l a n d e t.

Christiania. Den ved kgl. Resol. af 1ste September forrige Aar nedsatte Almueskolekommissionen har nu fuldbendt sit Arbejde og indgivet Udkast til Lov om Almueskolevæsenet paa Landet. Udkastet er trykt og koster 20 β . Foruden Udkastet indeholder den Betænkning og Indstilling, der er udgivet i Trykken, tillige Bemærkninger ved de enkelte Bestemmelser i Lovudkastet.

— Vor Frelseres Kirkes Storkloffe er bleven omstøbt og veier omtrent 10 Skippund. Paa Kloffen, der i Tirsdags blev ophejset i Taarnet under Nær- værelsen af en stor Mennefemasse, er anbragt følgende Vinter:

Til Sabat fra Livets Kvalm
Kalder Dig, mit klare Malm.
Over mangen Afstedstine
Skal min dumpe Tone klinge,
Hør min Røst fra Styen klinge,
Baagn o Sjæl og brug din Vinge!

— Blodgangsepidemien i Bratsbergs Amt vedbliver, men synes at være bleven mildere og Dødeligheden ringere. Siden Eygdommens Begyndelse er i nævnte Amt efter sidste Beretning ialt angrebne 2194 og døde 316. Eygdommen er ophørt i Hadeland og Land; derimod har den vist sig i Walders og paa Lister, men forholdsvis i ringere Grad.

— I Mandags faldt en Murarbejder ned fra Hoppes nye Gaard i Østregade. Han forslog sig i den Grad, at han døde strax, efterat være bragt paa Njæshospitalet.

Fra Frederikshald berettes, at der den 15de ds. afholdtes efter Foranstaltning af Smaalenens Amts Landhusordningssekskab med Bidrag af 3de Kommune et Dyrskue med Præmiepløining paa Gaarden Døberg, hvor der fremmodte 10 Kjør, 3 Kvier, 8 Hingster, 3 Hopper og nogle Faar. Af Præmier, der for hvert Dyr bestod af en maassig Solvspisefiske samt en Afhandling over Meierierne i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten, uddeltes ialt 11, nemlig for 4 Kjør, 2 Kvier, 1 Hingst og 4 Faar. Af Plouglærte fremmodte kun 2de, af hvilke Christian Johannesen, Husmand under Døberg, der for nogle Aar siden erholdt Præmie for Pløining paa Lunde- stad, nu fik 2den Præmie, bestaaende af en Portemonoi med Inscription samt 3 Solvspecies, og Be-

ter Hansen fra Østebøde 3die Præmie, bestaaende af en lignende samt 2 Solvspecies. Grunden til, at saa mange Kjør fik Præmie, skal ikke ligge saameget i deres udmærkede Egenheder, som deri, at Bedømmelsen strakte sig saa langt som muligt og fordi nogle Præmier, der vare bestemte for Hopper og Svin, bleve ledige. At ikke flere fremmodte med sine Dyr tilskriver man for endel Sagens Nyhed inden Thinglaget, og at dens Nytte ikke saa strax fattes af Almuesmanden, dernæst vel ogsaa den Formenting, at man maatte have aldeles udmærkede Exemplarer, naar man skulde møde frem ved saadanne Leiligheder. Der antages ogsaa, at Enkelte kunne være affrækkede fra at fremmodte med sine præmiegytterne Dyr, fordi der senere skal afholdes et Dyrskue paa Hafs- lund for hele Amtet med Forpligtelse til at fremmodte.

Den 16de afholdtes Præmiepløining og Dyrskue for Bergs Sogn paa Gaarden Bræckerø, hvor 10 Plouglærte fremmodte. 4 Præmier paa respektive 4, 3, 2 og 1 Spd. uddeltes. Ved Dyrskuet fremmodte 1 Hingst, 11 Hopper, 8 Dyr og 75 Kjør. Af disse ansaaes 26 præmieverdige. Følgende tilskendtes Præmier: 1 Hingst, 1 Hoppe, 2 Dyr og 6 Kjør. Desuden vare 12 Kjør præmiegytterne, og som Tegn herpaa erholdt deres Giere ovennævnte Afhandling.

Det var med sand Tilfredshed man betragtede den særdeles vakkre Samling af Kreaturer, der især hvad Kjørene angik forstørstedelen vare i Besiddelse af saadanne Egenheder, at Bedømmelseskomiteen havde vanskeligt for at afgjøre, hvilke der fortrinsvis egnede sig til at erholde Prisbelønning. Pløiningen gik for sig med megen Akkuratise, naagtet Jorden var mindre bekvem derfor.

Forsamlingen i sin Helhed lagde megen Sand og Interesse for Landbovæsenets Fremskridt for Dagen.

Fra Moss skrives den 17de August: Ved at grave i et Udmærkstykke, beliggende mellem Tune Kirke og det i Nærheden af samme staaende Magasinhus, fandt en Arbejder i en Grav i en Dybde af neppe 1 Alen endel Kul og Aske, sandsynligvis efter et i Oldtiden brændt Løg, og et forrustet Spyd, der ved at optages gik i Stykker, samt en Guldring, der veiede omtrent 1 1/2 Kvintin.

Fra Christiansand meldes den 17de om en Ulykke, som hændte ombord paa Dampskibet Lindes- næs s. U., idet en sindsvag Bondemand fra Vanse Sogn, som skulde til Gaustad, sprang overbord, da Dampskibet var omtrent 1 Mil søndenfor Kleven. Der var to Mænd til at passe den Ulykkelige; men de vidste ikke Død af, for den Sindsvage med Et var over Klækken, og da han sprang overbord foran Skuldsæfen og Hartøiet var i fuld Gang, var der ikke Tante om Frelse.

— Der er udlovet en Belønning af Statskassen, stor 500 Spd., til den eller de, der under Forudsætning af, at Brandstiftelse maatte være forøvet ved den Byen den 2den ds. overgaaede Jdebrand, medde- deler saadanne Oplysninger, som maatte lede til den eller de Skyldiges Opdagelse.

Fra Trondhjem meddeles, at man nu skriver til at lægge Jord til Størensjernbanen. Der tilføies tillige, at Anlægget af en Sidebane til Selbu

samtidig med Hovedbanen synes at have vundet Sagskyndiges Interesse.

— Ved et den 13de afholdt Møde i den samlede Bestyrelse for Søndre og Nordre Trondhjems Amts Landbrugsskoler, besluttedes blandt andet, at Hr. Niddelfart, Bestyreren af Søndre Trondhjems Amts Landbrugsskole, bliver at tilbyde Bestyrerposten for Amtets kombinerede Skole, forsaavidt han er villig til at modtage den og kan anskaffe sig en passende Eiendom.

— Søndre Trondhjems Amts Landhusholdningssekskab har besluttet ihøst at istandbringe en Udstillning af Havs- og Agerprodukter. Denne Plan var allerede ifjor Høst bragt paa Bane af Privatmænd, men blev paa Grund af tilstodte Omstændigheder opgivet; iflstedestomindre havde man da Anledning til at erfare, at mange Mænd saavel i Byen som fra den nærmeste Omegn nærede Interesse for Sagens Fremme, og dette berettiger til Haab om, at Landhusholdningssekskabets Indbydelse vil blive skjænket den fortløbende Opmærksomhed.

Udlandet.

Angaaende Forhandlingerne i Zürich-Konferencen er heller ikke i de sidste Dage noget Andet bleven bekendt, end at gjentagne Konferencer mellem den franske og sardiniske Besuldmægtigede have fundet Sted. Om samlede Møder høres Intet. Man vilde tillægge en Ytring, siger „B. S.“ som den østerrigske Besuldmægtigede, Greu Colloredo i en til Gæst for Keiserens Fødselsdag foranstaltet Banket har ladet falde, formegen Betydning, hvis man deraf vilde slutte en ønskelig Fremgang af Forhandlingerne. Naar Greu Colloredo ved denne Leilighed har sagt, at samtlige Besuldmægtigedes Nærværelse ved hans Fæst gav Vidnesbyrd om Fredsarbejdets lykkelige Udsald, saa kan man maasse deri snarere søge et forhindrligt Udtryk af Haab, end en tillidsfuld Overbevisning.

I denne Opfatning kan man bestyrkes af en Artikel i det franske Blad „Patrie.“ Bladet fremhæver deri Nødvendigheden af en europæisk Kongres paa Grund af den uovervindelige Haardnaktheden, hvormed Østerrig i Zürich modsætter sig Sardinien's mest berettigede Fordringer. „Frankrig,“ heder det i denne mærkværdige Artikel, „vil, at Italien skal tilhøre sig selv, Østerrig vil det ikke. Frankrig vil, at Paven skal befæste sin Magt ved disse Reformer, Østerrig vil, at Paven igjen skal komme til de for den franske Land modbydelige Indflydelse.“ Frankrig vil, at Hertugerne af Toscana og Modena paa en loyal Maade skulde forsones sig med sine Folk. Østerrig vil med Magt tvinge dem paa deres Folk. Frankrig vil, at Fæstningsbefalderen skal befattes med en Forbundsfører, Østerrig vil, at disse Fæstninger skulle være dets Armers Kaserner, forat forblive en varig Trubsel mod Italiens Uafhængighed.

Med specielt Hensyn paa de italienske Fyrsters Gjenoprettelse erklærer „Patrie,“ at Keiser Napoleon, hvis Trone hviler paa Nationens Villie, ei kan til-

trædes den Hensigt at paatvinge en Nation et Dynasti mod dens egen Villie. Det minder om, at det endog i Donauyrkeendommerne var lykkelig Beslutningens Villie mod Europas Majoritet at hjælpe Antonens System til Seier, og at Diplomatiets maatte godkende, hvad den almindelige Stemmeret havde besluttet. „Vi ere,“ siger det officielle Blad, „ikke længere i Aarene 1814 og 1815. Et Folks Nationalvillie kan ikke undertrykkes ved andre Parters Samhold. Det staar derfor Toscana frit for, ikke at tilbagekalde sine Fyrster, der have forladt dets Fane. Ingen kan tvinge det til at fore dem tilbage til Florents. Fredsbetingelserne i Villafranca ville, hvis Toscana forbliver i sin Tvedragt med Huset Lothringen, blive modificeret af en højere Magt, for hvilken de undertegnede Magter maa bøde sig.

I samme Aand, kun forsigtigere, udtaler „Constitutionell“ sig: „Keiseren anser rigtignok ikke de mellemitalienske Fyrsters Tilbageværelse for farlig og vil fremdeles virke i den Retning, men vil aldrig række Haanden til en voldsom Retouration.

— Toscanas Regjering har affuttet et Laan med Huset Rothschild paa 28,652,000 Lire.

Danmark. Tørke og Varme har iaar været almindelig, saaat alle Dele af Landet have følt dens Virkninger paa saa Undtagelser nær, og til disse Undtagelser hører den nærmeste Egn omkring Kjøbenhavn, hvor Regnforholdene ikke have fjernet sig saa meget fra det Almindelige. Den tidligt saae Sæd har modstaaet Tørken bedre, end den sent saae. Tørds Tørken har Vintersæden udviklet sig godt; Baarsæden mindre godt, og Græsset har overalt været usælt. Derne og Øst-Jylland, hvor der nu og da er falden lidt Regn, have mindre Grund til Klage, end det nordlige og vestlige Jylland og den største Del af Slesvig, hvor Udsligterne ere meget maadelige. Hveden vil give en god Middelhøst, og Rugen vil paa alle gode Jorder give en særdeles god Afgrøde; paa tørre og sandede Jorder derimod har Rughøsten været daarlig. Bygget er den Sæd, der har lidt mest af Tørken. Den stærke Solvarme i Forening med Blæst har modnet Bygget for hurtig og saaledes skadet Kærnen. Waade med Hensyn til Halm som Kjørne vil Bygget give langt under en Middelhøst. Om Havren gjælder omtrent det Samme, som er bemærket om Bygget, dog har den i det Hele holdt sig bedre og lever mere Udbytte. Erteene have lidt meget af den stærke Varme. Høsten en iaar begyndt usædvanlig tidlig; men endnu staar meget tilbage, og Veiriget turde maasse paa enkelte Steder endnu have nogen Indflydelse. I de senere Dage er ikke saa lidet Regn faldt paa denne Kant af Landet, nemlig i og omkring Kjøbenhavn, hvorved de fortorrede Græsmarker forhaabentlig ville blive lidt opfriskede, hvilket vil være en god Hjælp for Kreaturerens Udfodring.

Italien. „B. S.“ Wienerkorrespondent betegner Spørgsmaalet om den nye Grændsebestemmelse som det Punkt, paa hvilket den franske Besuldmægtigedes Bestræbelser forat istandbringe Enighed mellem Østerrig og Piemont i Zürich, hidtil ere forblevne frugtesløse. Ifølge samme Korrespondence vare Forhandlingerne endnu ikke engang komne saavidt, som man maatte tro efter andre Meddelelser, der

lægge den uløselige Konflikt i det videre indgaaende Detailspørgsmaal om Gjældens Overtagelse.

Ogsaa i Pariserberetninger bliver Grændsereguleringspørgsmaalet anført som en Anstødssten. Imidlertid skal der ifølge disse Beretninger ikke endnu være Spørgsmaal om Meningsforfjelligheder angaaende Grændsereguleringen selv, men blot om det Spørgsmaal, mellem hvilke Parter Forhandlingerne derom skulle føres. Østerrig beraaber sig paa, at det har overgivet Lombardiet til Frankrig, ikke til Sardinien, og vil slet ikke indlade sig i Underhandlinger med Sidstnævnte angaaende denne Sag. Frankrig derimod lægger Vægt paa den stipulerede Tjeng-aftaaelse til Sardinien, og udleder deraf Sardinien's udelukkende Berettigelse og Forpligtelse til at føre Forhandlingerne med Østerrig over alle Spørgsmaal, som have Hensyn paa eller hidrøre fra Aftaaelsen.

Efter Turinerbladet Diritto, som holder fast ved den Paastand, at Aarlagene til Uenigheden ligger i Finantspørgsmaalet, skal Østerrig forlange, at Lombardiet overtager 400 Millioner af den østerrigiske Statsgjæld, hvilken bekræftes af Sardinien. Et Mæglingsforslag af Baron Bourqueney skal være bleven afvist af begge Parter.

Al private Beretninger fra Zürich fremgaar, at der i Mødet den 8de d. M., — det eneste, som alle tre Besuldmægtigede have bivaanet — foruden Fuld-magternes Udvikling, ogsaa er taget Bestemmelser om en Forlængelse af den den 15de udløbne Vaabenstilstand. Alt, hvad der siden er forhandlet, reducerer sig til Privatdiskussioner, hvis Resultat ikke finder nogen Dptagelse i Konferenceprotokollerne.

Efterretningen om Storhertugen af Toscanas Aftradelse stadfæstes ved Meddelelsen af denne Kjendsgjening i Wiener-Zeitung for 18de August.

„Independence belge“ melder fra Paris som tilførelseligt og troværdigt, at Keiseren af Frankrig i en Audience den 16de August har givet den unge Storhertug af Toscana bestemt Forsikring om, at han igjen skal bestige Toscanas Trone.

Fra Turin skrives: I Modena har Folkerepresentationen konstitueret sig den 16de August. I en Tale til Forsamlingen har Diktator Farini nedlagt sin Myndighed i de af Folket valgte Repræsentanters Hænder og opfordret dem til frimodigt at udtale sine Ønsker. Landet vil give Verden Garanti for den indre Orden under den Betingelse, at Friheden bliver sikret og Italien tilhører Italienerne. Forsamlingen besluttede en Takadresse til Napoleon den Tredie.

— Mellem de provisoriske Regjeringer i Toscana, Parma, Modena og Legationerne er der affuttet en Defensivalliance, og Garibaldi har overtaget Kommandoen over disse mellemitalienske Stridskræfter.

— Fra Neapel meldes den 14de, at Schweizerne vægre sig forat antage de nye Tjenestebetingelser og vedblive at vise sig ulydige. Regjeringen har derfor besluttet at opløse samtlige Schweizerregimenter.

For Schweizere.

Paa Gaarden Bjerke i Grue Præstegjæld i Solør staar et Fjøs med 30 gode Kreaturer til Forpagning fra medio Oktober anstundende. Lyst-

havende forhøre sig enten paa selve Gaarden eller i Christiania hos Pedellen paa Borgerstolen, som giver Underretning.

Gate peruanst Guano i Sække paa omkring 160 \mathcal{F} til 3 Spd. 16 \mathcal{f} pr. 100 \mathcal{F} .

Norsk Fiskeguano i Matter paa 250 \mathcal{F} til den af Direktionen ansatte Pris 2½ Spd. pr. 100 \mathcal{F} .

Svovelsyrede Benpulveriserede do.
Finknuste do.
Grovknuste do.

fra S. Mallings Benschmølle til Fabrikpriser:
4—3—2 og 1½ \mathcal{f} pr. \mathcal{F} .

Chilifalpetur til 5 Spd. pr. 100 \mathcal{F} .

Svovelsyre i Glas paa ca. 200 \mathcal{F} sælges af Joh. P. Olsen, Skippergaden No. 4 i Christiania.

Norsk Fiske-Guano.

Et større Parti af norsk Fiske-Guano, der er hidkommen fra Vosoten, haves til Udsalg. Prisen er 2½ Spd. pr. Centner i Sække paa 2½ Centner. Emballagerne 20 \mathcal{f} extra. Man henvende sig til F. S. Frølich's Kontor, Kogens Gade No. 14.

Christiania Kornpriser.

Indenlandst

Hvede, 3½ a 5½ Spd. Intet solgt.
Rug, 16 \mathcal{f} a 17 \mathcal{f} .
Byg, 11 \mathcal{f} a 14 \mathcal{f} .
Savre 8 \mathcal{f} a 9 \mathcal{f} 12 \mathcal{f} .

Udenlandst

Rug østersøst 17 \mathcal{f} a 17 \mathcal{f} 12 \mathcal{f} .
Rug dansk 16 \mathcal{f} .
Byg 2radigt 16 \mathcal{f} .
Erter 4½ a 4½ Spd.
Hvede 5½ a 5½ Spd.

Christiania Fiskepriser.

Sild, Røsbnd. 6½ Spd. pr. Td.	Nye Varer:
Sild, stor Mtd. 3½ Spd. pr. Td.	6 Spd.
Sild, smaa do. 16 \mathcal{f} .	5 —
Sild, stor Christ. 3 Spd. pr. Td.	4 —
Sild, smaa do. 13 \mathcal{f} pr. Td.	3 —
Storfet 4 \mathcal{f} 12 \mathcal{f} a 1 Spd. pr. Bog.	
Middelfet 3 \mathcal{f} 12 \mathcal{f} pr. Bog.	
Smaaset 2 \mathcal{f} 12 \mathcal{f} a 3 \mathcal{f} pr. Bog.	
Rødstjer 6 \mathcal{f} 12 \mathcal{f} .	

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.